

men er en Foranstaltning, der kræver en Nybevilling paa Tillægsbevillingsloven. Det er ret store Beløb, der er opførte hertil. I Anledning af Bramminge-Ulykken forlanges der $\frac{1}{2}$ Million til Skadeserstatninger til de Personer, der har lidt Skade ved denne Ulykke. Til Anlægsudgifter er der godt og vel 4 Millioner, men det er næsten alt Genbevillinger, der foreslaas som Udgift paa § 26. Af Statsvirksomheder er der kun een, der kan antages at ville give Mer-indtægt, nemlig Mønten, der i Øjeblikket foretager en Sølvudmøntning, som Nationalbanken har ønsket. Til den købes Sølv, og Sølv mønten afleveres atter til Nationalbanken. Herved er der altid Fortjeneste, men Hovedfortjenesten vil dog først komme i næste Finansaar.

Man vil under § 3 finde en Anmærkning, som jeg maa nævne. Den angaar Kassebeholdningen og lyder saaledes: „Der kan midlertidigt under Kassebeholdningen foretages Indkøb af Varer bestemte til Befolkningens Forbrug i Henhold til Lov Nr. 164 af 7. August 1914.“ Som ærede Medlemmer vil vide, har der fundet Kornindkøb af Staten Sted. Det har været mig noget tvivlsomt, hvorledes jeg skulde søge den finansielle Bemyndigelse til at betale dette Indkøb. Jeg har da ment, at en saadan Anmærkning maatte være tilstrækkelig, idet Kornindkøbet ikke er en direkte Udgift for Statskassen, Kornet skal jo sælges igen og indbringe, hvad det har kostet. Det sælges ganske vist ikke paa een Gang, men i mindre Partier, efter som Befolkningens Tarv og Forholdene i det hele kræver det. Men det vil da blive ret vanskeligt at opføre som enkelte Poster paa Tillægsbevillingsloven eller Finansloven, hver Gang der er solgt et saadant Parti Korn. Jeg har derfor troet, at man kunde nøjes med en saadan Anmærkning, ved hvilken det altsaa fastsloges, at Kassebeholdningen midlertidig anlagdes i Korn, hvilket i en vis Forstand vilde svare til, at den havde rede Penge, for saa vidt som det er rigtigt og rimeligt, at Kornet atter sælges uden Tab. Der er i Øjeblikket købt for — med et rundt Tal — 3,364,000 Kr. Korn, men det kan ventes, at der vil blive foretaget et lige saa stort, maaske større, Indkøb, og et saadant Køb vilde altsaa finanslovmæssigt kunne dækkes ved en saadan Anmærkning, hvis den høje Rigsdag skulde være enig deri.

Ogsaa paa Udgiftssiden er der nogle Punkter, jeg ønsker ganske kort at dvæle ved. Der findes paa Hvide Sande-Kontoen en Udgift af noget over 737,000 Kr., hvoraf

de 400,000 Kr. er Nybevilling. Herved vil den samlede Udgift til Hvide Sande, som den stiller sig for de sidste Aar, hvori der har været gjort Forsøg paa derovre at iværksætte det, man mente var rigtigt, blive omtrent 2 Mill. Kr. Der er tidligere brugt omtrent 1,250,000 Kr., hvortil nu kommer de nævnte 737,000 Kr.

Jeg kommer dernæst til Udgiften til Det kongelige Teater. I det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag findes Det kongelige Teater paa 3 Steder. For det første findes det under Kultusministeriet med en Udgift paa 35,000 Kr. Det er det Beløb, som ifølge den gældende Teaterlov skal ydes, naar Reserrefonden ikke er i Stand til at betale det midlertidige Lønnings-tillæg til Teaterpersonalet. Naar Reserrefonden ikke kan det, er Staten efter Teaterloven forpligtet til at tilskyde de 35,000 Kr., og da der overhovedet ikke gives nogen Reserrefond mere ved Det kongelige Teater, idet den er opspist, er den heller ikke i Stand til at udrede de 35,000 Kr., og Staten maa derfor træde til. Der er dernæst en Udgift paa lidt over 12,000 Kr. til en Anbringelse af nogle Jerndøre, som det københavnske Brandvæsen har forlangt af Hensyn til Brandsikkerheden. Det eneste mærkelige herved er, at Det kongelige Teater blev aabnet i 1874, og først nu, 1914, mener Brandvæsenet det nødvendigt at faa foretaget denne Foranstaltning, som Teatret altsaa har været nødt til at skride til. Endelig findes der under Finansministeriet paa § 26, som jeg her tager med, et Beløb af 230,000 Kr., som Statskassen har været nødt til at forstrække Det kongelige Teater med i indeværende Finansaar. Ogsaa denne Bevilling er en Følge af den nu gældende Teaterlov, idet der i dennes § 6, hvis jeg ikke tager fejl, findes en Bestemmelse om, at hvad Teatret midlertidig kommer til at mangle til sin Drift, skal Statskassen yde. I Fjor ydedes der hertil 120,000 Kr. Dette Beløb vil man nu finde opført paa Formueregnskabet som Aktiv for den danske Stat. Det er neppe noget Aktiv, man kan regne med som virkelig værende.

Forholdet er altsaa det, at en af Statens egne Institutioner har en Gæld til Staten, som denne ikke har nogen Mulighed for at inddrive. I Øjeblikket synes det, som om dette Aktiv vil blive forøget med 230,000 Kr. for indeværende Finansaar — hvis der ikke forlanges mere, hvilket jeg ikke ved noget om. Men i indeværende Finansaar vil vi altsaa i alt — med de 155,000 Kr., der ordinært gives